

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	754 - 01 - 11
Дата	26 / 05 2017 г.

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

10²⁸

УВАЖАЕМИ/А ГОСПОДИН/ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 73, ал. 1 от ПОДНС внасяме законопроект за изменение и допълнение на Наказателния кодекс с мотиви към него и предварителна оценка на въздействието, съгласно методологията – приложение към ПОДНС.

Молим, законопроектът да бъде представен за разглеждане и гласуване съгласно установения ред.

ВНОСИТЕЛИ:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Наказателния кодекс

Обн. ДВ. бр.26 от 2 Април 1968г., попр. ДВ. бр.29 от 12 Април 1968г., изм. ДВ. бр.92 от 28 Ноември 1969г., изм. ДВ. бр.26 от 30 Март 1973г., изм. ДВ. бр.27 от 3 Април 1973г., изм. ДВ. бр.89 от 15 Ноември 1974г., изм. ДВ. бр.95 от 12 Декември 1975г., изм. ДВ. бр.3 от 11 Януари 1977г., изм. ДВ. бр.54 от 11 Юли 1978г., изм. ДВ. бр.89 от 9 Ноември 1979г., изм. ДВ. бр.28 от 9 Април 1982г., попр. ДВ. бр.3 1 от 20 Април 1982г., изм. ДВ. бр.44 от 5 Юни 1984г., изм. ДВ. бр.41 от 28 Май 1985г., изм. ДВ. бр.79 от 11 Октомври 1985г., попр. ДВ. бр.80 от 15 Октомври 1985г., изм. ДВ. бр.89 от 18 Ноември 1986г., попр. ДВ. бр.90 от 21 Ноември 1986г., изм. ДВ. бр.37 от 16 Май 1989г., изм. ДВ. бр.91 от 24 Ноември 1989г., изм. ДВ. бр.99 от 22 Декември 1989г., изм. ДВ. бр.Ю от 2 Февруари 1990г., изм. ДВ. бр.3! от 17 Април 1990г., изм. ДВ. бр.81 от 9 Октомври 1990г., изм. ДВ. бр.1 от 4 Януари 1991г., изм. ДВ. бр.86 от 18 Октомври 1991г., попр. ДВ. бр.90 от 1 Ноември 1991г., изм. ДВ. бр.105 от 19 Декември 1991г., доп. ДВ. бр.54 от 3 Юли 1992г., изм. ДВ. бр.10 от 5 Февруари 1993г., изм. ДВ. бр.50 от 1 Юни 1995г., изм. ДВ. бр.97 от 3 Ноември 1995г., изм. ДВ. бр. 102 от 21 Ноември 1995г., изм. ДВ. бр.107от 17 Декември 1996г., изм. ДВ. бр.62 от 5 Август 1997г., изм. ДВ. бр.85 от 26 Септември 1997г., изм. ДВ. бр.120от 16 Декември 1997г., доп. ДВ. бр.83 от 21 Юли 1998г., изм. ДВ. бр.85 от 24 Юли 1998г., доп. ДВ. бр.132 от 10 Ноември 1998г.,изм. ДВ. бр.133 от 11 Ноември 1998г., изм. ДВ.бр.153от23 Декември 1998г., изм. ДВ. бр.7 от 26 Януари 1999г., изм. ДВ. бр.51 от 4 Юни 1999г., изм. ДВ. бр.81 от 14 Септември 1999г., изм. ДВ. бр.21 от 17 Март 2000г., изм. ДВ. бр.51 от 23 Юни 2000г., изм. ДВ. бр.98 от 1 Декември 2000г.,доп. ДВ. бр.41 от 24 Април 2001г., изм. ДВ. бр. 101 от 23 Ноември 2001г., изм. ДВ. бр.45 от 30 Април 2002г., изм. ДВ. бр.92 от 27 Септември 2002г., изм. ДВ. бр.26 от 30 Март 2004г., изм. ДВ. бр.103 от 23 Ноември 2004г., изм. ДВ. бр.24от22 Март 2005г., изм. ДВ. бр.43 от 20 Май 2005г.,изм. ДВ. бр.76 от 20 Септември 2005г., изм. ДВ. бр.86 от 28 Октомври 2005г., изм. ДВ. бр.88 от 4 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.59 от 21 Юли 2006г., изм. ДВ. бр.75 от 12

Септември 2006г., изм. ДВ. бр.102 от 19 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.38 от 11 Май 2007г., изм. ДВ. бр.57 от 13 Юли 2007г.,изм. ДВ. бр.64 от 7 Август 2007г., изм. ДВ. бр.85 от 23 Октомври 2007г., изм. ДВ. бр.89 от 6 Ноември 2007г., изм. ДВ. бр.94 от 16 Ноември 2007г., изм. ДВ. бр.19 от 22 Февруари 2008г., изм. ДВ. бр.67 от 29 Юли 2008г., изм. ДВ. бр.102 от 28 Ноември 2008г., изм. ДВ. бр.12 от 13 Февруари 2009г., изм. ДВ. бр.23 от 27 Март 2009г., изм. ДВ. бр.27 от 10 Април 2009г., изм. ДВ. бр.32 от 28 Април 2009г., изм. ДВ. бр.47 от 23 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.80 от 9 Октомври 2009г., изм. ДВ. бр.93от 24 Ноември 2009г., изм. ДВ. бр.Ю2 от 22 Декември 2009г., изм. ДВ. бр.26 от 6 Април 2010г.,изм. ДВ. бр.32 от 27 Април 2010г., изм. ДВ. бр.33 от 26 Април 2011г., изм. ДВ. бр.60 от 5 Август 2011г., доп. ДВ. бр.19 от 6 Март 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.20от 9Март2012г., изм. и доп. ДВ. бр.60 от 7 Август 2012г., изм. ДВ. бр.17от21 Февруари 2013г., доп. ДВ. бр.61 от 9 Юли 2013г.,изм. и доп. ДВ. бр.84 от 27 Септември 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.19 от 5 Март 2014г., изм. ДВ. бр.53от 27 Юни 2014г., доп. ДВ. бр.107 от 24 Декември 2014г., изм. ДВ. бр.14 от 20 Февруари 2015г.,изм. и доп. ДВ. бр.24 от 31 Март 2015г., доп. ДВ. бр.41 от 5 Юни 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.74 от 26 Септември 2015г., изм. ДВ. бр.79 от 13 Октомври 2015г. доп. ДВ. бр.102 от 29 Декември 2015г., изм. ДВ. бр.32 от 22 Април 2016г., доп. ДВ. бр.47 от 21 Юни 2016г., изм. ДВ. бр.83 от 21 Октомври 2016г., изм. и доп. ДВ. бр.95 от 29 Ноември 2016г., изм. ДВ. бр.13 от 7 Февруари 2017г.

§ 1. В чл. 93 се създава нова т. 31 със следния текст:

„т.31. Радикален ислям е идеология, която пропагандира някоя от следните идеи: създаване на Ислямска държава (Халифат); предимство на законите на Шериата пред светските; насилствено налагане на религиозни принципи и норми на поведение характерни за исляма; насилие във вид на свещена война (джихад) или налага, базирани на тълкувания на исляма, ценности в разрез с общочовешките: свобода, мир, хуманизъм, равенство, справедливост и търпимост.“

§ 2. В член.108 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2 в чл. 108 от НК със следния текст:

„ал.2. Който проповядва радикален ислям или друга идеология, която използва верски убеждения за политически цели, включително пропагандира изменение на съществуващия конституционен и правов ред се наказва с лишаване от свобода от една до пет години и глоба до пет хиляди лева.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

§ 3. Създава нов член 162а със следното съдържание:

„Чл.162а (1) Който чрез използването на заплаха, насилие, принуда, обществено положение или власт, или посредством обещание за даване или даване на облага, принуди или склони другото поради пола му по друга причина, да носи облекло, прикриващо частично или скриващо изцяло лицето се наказва с лишаване от свобода от една до четири години и с глоба от пет хиляди до десет хиляди лева, както и с обществено порицание.

(2) Ако принудата или склоняването по ал.1 са упражнени спрямо две или повече лица, населяващи територията на Република България, наказанието е лишаване от свобода от две до шест години.

(3) Ако някое от деянията по ал.1 са осъществени по отношение на малолетно лице, наказанието е лишаване от свобода от три до шест години и глоба от десет хиляди до двацет хиляди лева.

(4) В случаите, когато за упражняването на заплахата, насилието, принудата или склоняването е било използвано обществено или служебно положение, или пострадалия се е намирал във функционална свързаност или друга зависимост от дееца, освен предвиденото наказание, деецът може да бъде лишен и от право да заема публични или други обществени длъжности, позволяващи подобно въздействие.

(5) Ако се установи, че заплахата, насилието, принудата или склоняването са били извършени при или във връзка със заемане на регулирана професия, освен предвиденото наказание, деецът може да бъде временно или за постоянно лишен от правоспособност да упражнява съответната регулирана професия.“

§ 4. Законът влиза в сила в деня на обнародването му в Държавен вестник.

ВНОСИТЕЛИ:

МОТИВИ

Съществуват два вида ислям - традиционният ислям, който е присъщ и за мюсюлманите в България от векове, и новия тип радикален ислям, който е едно модерно явление, на не повече от три десетилетия. Едното е религия, другото е радикална идеология, която е базирана на исляма. Идеология, която претендира, че е религия, а в същото време е една политическа доктрина, която е по-близка до антидемократичните идеологии от 20-ти век, отколкото до традиционния ислям. Експерти по сигурността и анализатори вече формулираха нов термин: "ислямофашизъм", който се стреми да покаже, че тази идеология няма толкова общо с исляма, колкото с тоталитарните идеологии. В много отношения радикалният ислям противоречи на ислямската религия както е описана в Корана и другите класически източници.

Основното, по което следва да различаваме религията от идеологията са целите, които си поставя и средствата, с които се стреми да ги постигне. Докато при религията всичко е насочено към духовно усъвършенстване, а материалният свят е оставен на втори план, то при идеологията акцентът е обърнат. Там се налага тезата, че на база на избрани религиозни постулати трябва да бъде променен политически света. Радикалният ислям е особено агресивна и опасна идеология, която оправдава насилието и убийството на "неверници", оправдава и робството, а геноцидът (религиозното прочистване) е издигнат в ранг на системна политика в контролираните от неговите последователи територии. Следва да отбележим, че според идеолозите на радикалният ислям основна цел на движението им е създаване на световен халифат, който чрез описаните по-горе способности да наложи властта си над "неверниците" и да ги държи в подчинение, докато осъзнаят "заблудите" си и приемат "правата вяра".

Пряк резултат от неговото разпространение е бума на международният тероризъм, който продължава да причинява нарастващ брой жертви, като само през последните три години броят на загиналите от терористични атаки се е увеличил тройно. В доклад на Международния институт за икономика и мир, се посочва, че 66% от терористичната активност в света, като осъществени терористични атаки и причинени жертви се дължи на четири терористични организации - талибанските терористични групи в Афганистан и Пакистан, „Ислямска държава“, „Боко Харам“ в Нигерия и „Ал-Кайда“. Всички те функционират на идеологическа мотивация, базирана на радикалният ислям. Освен това в света действат още над 100 терористични организации, базирани на радикалният ислям. Редица от тях са в списъците на ЕС за замразяване на средства и засилени мерки в областта на съдебното и полицейското сътрудничество.

Следствие на разпространението на тази идеология е и изстреблението и прокуждането на над два милиона християни в Близкия Изток, на 600 хиляди язиди, като немалка част от жените и децата бяха отвлечени в робство, на милиони мюсюлмани, несъгласни с радикализма - алевити и др.